

Maatschappij-aangelegenheden.

OPROEP.

Bestaat er voor hen, die afkeerig zijn van het toenemend vakvereenigings-drijven in onze Maatschappij voor geneeskunst, dan geen grens?

Was het niet genoeg, dat zij, tegen hun verlangen, werden uiteengedreven in afzonderlijke groepen, waaraan geen ontkomen mogelijk was zonder alle banden te breken; niet genoeg dat daardoor verwarring ontstond, soms ergerlijk, dikwijls belachelijk, maar altijd duur; en dat nu ten slotte in ons midden dit vakvereenigingsdrijven zich toonde in zijn engsten, meest benauwendenden vorm, hetgeen de Maatschappij kwam te staan op een verlies zwaarder dan hetgeen wij, ook voor beter doel, zouden willen en mogen lijden?

Is dat alles nog niet voldoende om ons eindelijk te brengen tot samenwerking en tot daden? Mogen alle groepen binnen het Maatschappelijk verband hun plaats hebben, behalve die van hen, die dit vakvereenigings-drijven niet wenschen?

Laat ieder, hetzij hij in of buiten onze Maatschappij staat, vrij mogen zijn in de keuze, of hij deel wil nemen aan ons vakvereenigingsleven, ja dan neen.

Van stonde af aan zal dan de rust terugkeeren en zal onze vakvereeniging betere vormen aannemen, daardoor winnend in steun en aan innerlijke kracht.

Deze oproep gaat uit tot den mij onbekenden strijder, bereid op te staan en anderen om zich te vereenigen, ten einde, in voorstellen voor een algemeene vergadering, te spreken tot de afdeelingen. Moge er zoo iemand zijn en deze oproep dien man bereiken.

Middelburg, October 1922.

D. SCHOUTE.

DE VERKIEZING VAN BRONGERSMA ALS BESTUURSLIDDER S. O.

Als slot nog als antwoord op de beide vragen van BRONGERSMA eveneens twee vragen, want het lust mij niet nog langer in te gaan op bijzaken, die de hoofdzaak niet raken.

1°. Waarom geeft BRONGERSMA niet roijaal toe, dat het een fout geweest is zelf naar VAN CAPPELLEN gegaan te zijn; indien dit geen pressie of invloed uitoefenen op een tegen-candidaat is, wat is het dan wel?

2°. Waarom wil BRONGERSMA den lezers wijs maken, dat hij van te voren al wist, dat VAN CAPPELLEN zich bewust was voor een andere vacature candidaat gesteld te zijn? Indien dat zoo was, waarom vertelde VAN CAPPELLEN dan openlijk, dat eerst BRONGERSMA hem in meerbedoeld onderhoud op de vergissing gewezen heeft en hem bewogen heeft zijn candidatuur in te trekken?

Ik laat het aan BRONGERSMA nu over in verband met zijn laatste zinsnede in zijn antwoord zijn gevolgtrekkingen te maken.

Amsterdam, 23 October 1922.

W. A. P. F. L. J. MENDELS.

Nieuws uit de afdeelingen.

AFDEELING DEN HELDER EN OMSTREKEN. — Na een lange pauze, 15 Juni was onze laatste vergadering, zijn wij weer begonnen met frisschen moed. Enkele nieuwe gezichten zagen wij met voldoening in ons midden, enkelen van de oude garde zijn afgereisd naar het zonnige insulinde, anderen zijn burger geworden; steeds wisselt het samenstel van onze afdeeling om de vaste kern van burgercollegae. Is steeds die verschuiving in de peripherie de oorzaak, dat het